ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 24—54 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

15 ΤΕΤΑΡΤΗ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1961
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΣΤ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5025

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΟ ΘΕΜΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΔΥΤΙΚΟΥΣ

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΡΕΣΒΥΣ ΔΙΑΨΕΥΔΕΙ ΟΤΙ ΣΥΝΗΝΤΗΘΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΑΝΕΥ ΕΝΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΒΟΝΝΗΣ

ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ ΠΕΡΙΠΛΕΚΕΙ ΠΑΛΙΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΛΕΓΕΙ Ο ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ ΟΣΤΙΣ ΣΥΝΙΣΤΑ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ

ΜΟΣΧΑ, 14. Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανίας κ. Κρόλ, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Βόννην διὰ συνεννοήσεις μὲ τὴν κυβέρνησίν του, διέψευσε κατηγορηματικῶς σήμερον τὴν πρωΐαν ὅτι εἰς αὐτὸν ὀφείλεται τὸ δῆθεν σχέδιον, τὸ προβλέπον τὰ τέσσαρα σημεῖα διὰ τὸ Βερολῖνον καὶ ἡ πρότασις πρὸς τὸν Κροῦστσεφ διὰ σχετικὰς τετραμερεῖς διαπραγματεύσεις.

Ἐπίσης προσέθεσε ὅτι δὲν γνωρίζει ἰδιαίτερον σχέδιον συνεπείᾳ, προτάσεώς του, δυνάμενον νὰ δώσῃ νέαν κατεύθυνσιν μεταξὺ Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν ἐπὶ τῶν γερμανικῶν θεμάτων.

Ἐξ ἄλλου, εἶπεν ὅτι κατὰ τὴν συνομιλίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε μὲ τὸν Κροῦστσεφ τὴν 9ην τρέχοντος, περιωρίσθη νὰ ἐκθέσῃ ὡρισμένα θέματα, χωρὶς νὰ ὑπερβῇ τὰς ἐντολὰς τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ἐχαρακτήρισε περαιτέρω ὡς φυσικὸν τὸ γεγονός, ὅτι πρωτοῦ ἐπιστρέψῃ εἰς Βόννην διὰ συνεννοήσεις μὲ τὴν Κυβέρνησίν του καὶ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ἀντενάουερ εἰς Οὐάσιγκτων, νὰ ἔχῃ συζήτησιν μὲ τὸν Κροῦστσεφ, προκειμένου ὁ δόκτωρ Ἀντενάουερ νὰ γνωρίζῃ τὰς τελευταίας σοβιετικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τῶν γερμανικῶν προβλημάτων.

Ὡς γνωστόν, τὴν ἐπαύριον τῶν συνομιλιῶν αὐτῶν οἱ ἐνταῦθα ἐκπρόσωποι τῶν Δυτικῶν ἰσχυρίζοντο ὅτι ὁ κ. Κρὸλ προέβη εἰς συνομιλίας μὲ τὸν Κροῦστσεφ ἄνευ ἐντολῆς τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ὁ Γερμανὸς πρεσβευτής, ὁ ὁποῖος ἐθίγη ἰδιαιτέρως ἐκ τῶν δηλώσεων, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βόννης, εἶπεν ὅτι θὰ παράσχῃ ἐξηγήσεις εἰς τὸν Ἀντενάουερ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μακμίλλαν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ παγκόσμιος κατάστασις εἶναι καὶ πάλιν ἐπικίνδυνος.

«Τὸ πρόβλημα τοῦ Βερολίνου—εἶπεν—ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται καὶ ἡ πρόσφατος σειρὰ τῶν Σοβιετικῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν ἔφερε πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ κόσμου τὸ φρικῶδες φάσμα τοῦ πυρηνικοῦ πολέμου.

»Καθῆκον τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως ἐν μέσῳ ὅλων αὐτῶν τῶν κινδύνων, εἶναι νὰ δείξῃ ἐφεκτικότητα μέν, ἀλλὰ καὶ σταθερότητα. Εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τόσον τοῦ κομμουνιστικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου νὰ περιορίσουν καὶ νὰ θέσουν ὑπὸ ἔλεγχον τὸν ἐπικίνδυνον ἀνταγωνισμόν, ὅστις ὑφίσταται μεταξὺ ἰσχυρῶν ἰδεολογικῶν συγκροτημάτων, ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶναι ἐξωπλισμένον μὲ μέσα ἱκανὰ νὰ ἐπιφέρουν τὴν κοινὴν καταστροφήν.»

Η ΨΗΦΟΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟ Σ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΤΟ ΑΡΜΟΔΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΕΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΩΧΥΡΩΜΕΝΗ Η ΜΥΣΤΙΚΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 14. Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνεκοινώθη ὅτι οὐδεμία τῶν πληροφοριῶν, τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὸν ἑλληνικὸν καὶ τὸν διεθνῆ Τύπον, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ψῆφον τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς Ρουμανίας διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς μιᾶς μὴ μονίμου θέσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, εἶνε ἀληθής. Ἀναφέρεται σχετικῶς ὅτι ἡ ψηφοφορία εἶναι μυστικὴ καὶ ἡ ἀποκάλυψίς της εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸν καταστατικὸν Χάρτην τῶν Ἡν. Ἐθνῶν. Ὡς εἶναι φυσικόν, τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ παρακολουθῇ ἐν προκειμένῳ τὰς κρίσεις τῶν διαφόρων ἀνευθύνων.

ΠΡΟΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΝ ΥΦΕΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΩΡΟΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. Προοπτικὰς ὑφέσεως εἰς τὴν Βαλκανικὴν φαίνεται νὰ δημιουργῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς Ρουμανίας διὰ τὴν κατάληψιν τῆς κενῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, τὴν ὁποίαν διεκδικοῦν ἐπίσης καὶ αἱ Φιλιππῖναι, ὑποστηριζόμεναι σθεναρῶς ὑπὸ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν. Ἡ εἴδησις αὐτή, ἡ ὁποία φαίνεται ὡς σκοπίμως διαρρεύσασα, προκαλεῖ ποικίλα σχόλια, μετὰ τὴν πρώτην ἔκπληξιν, δεδομένου ὅτι οὐδόλως ἀνεμένετο τοιοῦτον, μᾶλλον διότι κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ εἶχον ἐνταθῆ.

Διπλωματικοὶ κύκλοι τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν ἰδιαιτέρως τὰ βαλκανικὰ προβλήματα, ὑπογραμμίζουν ὅτι δέον νὰ θεωρῆται μᾶλλον ἀπίθανος ἡ ἐκδοχή, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ἀπεφάσισε νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς Ρουμανίας ἄνευ προσυνεννοήσεως μετὰ τῶν συμμάχων της καὶ δὴ τῶν ΗΠΑ, αἱ ὁποῖαι ὑποστηρίζουν μετὰ σθένους τὰς Φιλιππίνας. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ ἑλληνικὴ ἐνέργεια θὰ ἔδει νὰ θεωρηθῇ ὡς χειρονομία συνδιαλλαγῆς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ Οὐάσιγκτων ἦτο ἀντίθετος πρὸς πᾶσαν ὄξυνσιν τῆς καταστάσεως εἰς Βαλκανικήν, ἥτις ὑπεδαυλίσθη, διὰ προεκλογικοὺς λόγους, φοβουμένη σκλήρυνσιν τῆς στάσεως τῆς Μόσχας.

Ἀντιθέτως, ὕφεσις τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Βαλκανικὴν θὰ ἔπειθε τὸν κ. Κροῦστσεφ ὅτι ἡ ἐπίδειξις διαλλακτικότητος ὑπὸ τῆς ΕΣΣΔ καὶ ἐνδεχομένη προσέγγισίς της πρὸς τὴν Δύσιν δὲν θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν προσπάθειαν τῆς τελευταίας πρὸς ἀπόσπασιν τῶν δορυφόρων, ὅρον τὸν ὁποῖον σαφῶς καὶ ἀπροκαλύπτως ἔταξεν ὁ κ. Κροῦστσεφ, λέγων ὅτι ἡ Σ. Ἕνωσις δὲν προορίζει πλέον τὴν μαρξιστικὴν ἐπανάστασιν «πρὸς ἐξαγωγήν».

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΝΕΜΡΩΔ

ΕΞΕΛΑΒΕΝ ΑΓΕΛΑΔΑ ΩΣ... ΜΠΕΚΑΤΣΑΝ

ΤΡΙΚΑΛΑ, 14. Ὁ Παν. Κουλτούκης, κυνηγῶν εἰς τὴν περιοχὴν Πρίνου, ἐφόνευσε τὴν ἀγελάδα τοῦ Γ. Καραζόσου, τὴν ὁποίαν ἐξέλαβεν ὡς μπεκάτσαν. Ὁ κυνηγὸς ὑπεχρεώθη νὰ καταβάλῃ ἀποζημίωσιν 4.000 δρχ. εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς ἀγελάδος.

Ο κ. ΡΑΛΛΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. 14. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ράλλης ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῆς συνομιλίας του μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Κεντρικῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, εἶπεν ὅτι οὗτοι τοῦ ἀνέπτυξαν τὰς ἀπόψεις τῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν θεμάτων καὶ τοῦ ἐζήτησαν τὴν ταχυτέραν νομοθετικὴν ρύθμισίν των.

Ὁ κ. ὑπουργὸς προσέθεσεν, ὅτι θὰ ἐξετάσῃ τὰ αἰτήματα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅσα δὲ ἐξ αὐτῶν κρίνῃ ἰδιαιτέρως ἐπείγοντα καὶ χρήζοντα ἀμέσου ἱκανοποιήσεως, θὰ τὰ ρυθμίσῃ διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συνεννοούμενος σχετικῶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, διότι ἡ νομοθετικὴ ἐργασία τῆς Βουλῆς δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀρχίσῃ πρὸ τῶν μέσων τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

Αὔριον θὰ συνέλθῃ ἡ ὁλομέλεια τοῦ συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων, βάσει τῆς χθεσινῆς συνομιλίας μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΔΙΑΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Ε. Κ.

ΑΘΗΝΑΙ, 14. Τὸ ἀπόγευμα σήμερον συνῆλθον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Παπανδρέου, εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λέσχης τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων οἱ ἐκλεγέντες βουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐγένετο μακρὰ συζήτησις πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως ἐκ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας τῆς ΕΡΕ.

Αἱ ληφθεῖσαι σχετικαὶ ἀποφάσεις θὰ δοθοῦν εἰς τὴν δημοσιότητα δι' ἀνακοινώσεως, ἡ ὁποία ὅμως μέχρι τῆς νυκτὸς δὲν εἶχε σταλῆ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων.

Πάντως, ὡς ἐγνώσθη οἱ βουλευταὶ ἔμειναν σύμφωνοι ὅπως διατηρηθῇ ἡ ἑνότης τοῦ Κέντρου καὶ ἀναληφθῇ ἀγὼν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐνδείξεις ἀποσχίσεως δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Σχετικῶς μὲ τὰς ἀποφάσεις περὶ τῆς τηρηθησομένης τακτικῆς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐγνώσθη ὅτι ἀναμένεται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁ κ. Βενιζέλος καὶ πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ἡ στάσις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὁ κ. Βενιζέλος, κατ' ἄλλας θὰ φθάσῃ ἐνταῦθα τὴν 24ην τρέχοντος, κατ' ἄλλους τὴν 28ην τρέχ. καὶ κατ' ἄλλους περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Πάντως αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι εἶναι ὅτι καὶ ἡ ἰδέα ἀκόμη ὑποχωρήσεως ἐκ τῆς Βουλῆς ἔχει ἐγκαταλειφθῇ. Τὸ Κόμμα τοῦ Κέντρου θὰ προβῇ εἰς ὡρισμένα διαβήματα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ καταθέσῃ δήλωσιν ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις δὲν ἀναγνωρίζει τὴν νέαν κυβέρνησιν Καραμανλῆ.

Κατὰ τὴν δήλωσιν αὐτὴν θὰ ὑπάρχουν αἰχμαὶ καὶ κατὰ τοῦ Στέμματος.

ΑΘΗΝΑΙ. 14. Ἀργὰ τὴν νύκτα ἐξεδόθη ἡ ἀναμενομένη ἀνακοίνωσις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς προκήρυξις πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Δι' αὐτῆς, ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τῆς Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου, ἀπευθύνει χαιρετισμὸν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν πλειοψηφίαν, ὡς λέγει, τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία ἂν καὶ ἐτάχθη ὑπὸ τὰς σημαίας της, ἐν τούτοις 1 1)2 ἑκατομμύριον ψῆφοι κατώρθωσαν νὰ φθάσουν εἰς τὰς κάλπας.

Ἡ ἀνακοίνωσις ἐπαναλαμβάνει τὰς καταγγελίας διὰ τὸ δῆθεν ὄργιον τῆς βίας καὶ τῆς νοθείας μὲ τὰς ὁποίας παρεβιάσθη τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τῆς χώρας, ἐστραγγαλίσθη ἡ ἀληθινὴ θέλησις τοῦ λαοῦ καὶ μετεβλήθη ἡ λαϊκὴ μειοψηφία τῆς ΕΡΕ εἰς κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν καὶ κυβέρνησιν τῆς χώρας.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀνακοίνωσις—προκήρυξις θεωρεῖ ἔγκλημα κατὰ τοῦ Ἔθνους ὅτι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας δῆθεν διετάχθησαν νὰ ἐκτραποῦν ἀπὸ τὴν εὐγενεστάτην ἀποστολὴν τῶν στρατιωτῶν τῆς Πατρίδος εἰς ὑπηρέτας τῆς φατρίας καὶ εἰς στραγγαλιστὰς τῆς θελήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κατόπιν ἐπαναλαμβάνεται ὅτι ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Καραμανλῆς καθώρισε τὴν πολιτικὴν τῆς νέας Κυβερνήσεώς του, ἡ ὁποία, ὡς ἐτόνισεν, ἔχει ἐπηυξημένας ὑποχρεώσεις καὶ ἐπιτακτικὸν καθῆκον ὅπως δικαιώσῃ τὰς προσδοκίας τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Περαιτέρω ἔδωσεν ὁδηγίας διὰ τὴν ἐφαρμογήν της καὶ ἐζήτησεν ὅπως οἱ συνεργάται του ἐπιδείξουν ἰδιάζουσαν ἐργατικότητα, ὡς καὶ πνεῦμα λιτότητος καὶ αὐστηρότητος κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των, μεταφέρουν δὲ τοῦτο εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ὑπ' αὐτοὺς ὄργανα τῆς διοικήσεως. Συνέστησε, τέλος ταχεῖαν σύνταξιν τῶν ἐπὶ μέρους προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων, ὥστε νὰ καταρτισθῇ ἐγκαίρως ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους καὶ τὸ πρόγραμμα ἐπενδύσεων. Αἱ πρῶται ὁδηγίαι καὶ συστάσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, καταδεικνύουν πόσον ὑψηλὴν ἐπίγνωσιν ἔχει οὗτος τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἀποστολῆς του καὶ πόσον πιστεύει εἰς τὴν ἀνάγκην ἐργώδους δραστηριότητος καὶ μεγάλης ἀποδοτικότητος τῆς νέας Κυβερνήσεώς του, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου καὶ τοῦ Λαοῦ. Πρόκειται δι' ἐνδεδειγμένην στάσιν κυριολεκτικῶς ὑπερασπίου Κυβερνήτου, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισαν καὶ ἐξετίμησαν οἱ Ἕλληνες ὡς πατριωτικὴν καὶ πολύτιμον καὶ δι' αὐτὸ τοῦ παρέσχον καὶ πάλιν τὴν ἐμπιστοσύνην των, μὲ μεγαλυτέραν πλειοψηφίαν, πρὸς συνέχισιν καὶ ὁλοκλήρωσιν τοῦ μεγαλοπνόου ἔργου του.

Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου, προκηρύξαντος διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν τελειοφοίτων τῶν Γυμνασίων μὲ θέμα εἰλημμένον ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Πολιούχου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ὑπῆρξε πράγματι ἐπιτυχὴς καὶ ἀξία πάσης ἐξάρσεως. Ἤδη, ὁ ποιμὴν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν ἔδωσε τὸ παράδειγμα, ἰδιαιτέρως τιμητικὸν διὰ τὴν ποιμαντορίαν του καὶ πολλαπλῶς ὠφέλιμον διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν μας. Ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ κατεύθυνσις ἐδόθη. Νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ὑπάρξουν καὶ ἄλλαι παρόμοιαι ἐκδηλώσεις ἀπὸ μέρους τῶν πνευματικῶν ὀργανώσεων τῶν Πατρῶν. Διότι, πέραν τοῦ ὅτι αὐτὸ θὰ ἦτο μία ἀξιοσημείωτος πνευματικὴ συμβολὴ εἰς τὸν ἑορτασμὸν — ἀπότισις τιμῆς εἰς τὴν μνήμην καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ Πολιούχου τῶν Πατρῶν — θὰ εἶναι καὶ μία, ἐπιβαλλομένη, ἐξόρμησις διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀνάτασιν τῆς σπουδαζούσης, κυρίως νεολαίας μας, πολλαπλῶς ἀναγκαία.

ΜΙΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

Μία διαπίστωσις : Ὁλόκληρος ἡ βορειανατολικὴ πλευρὰ τῆς πόλεως, δηλαδὴ ἡ περιοχή, ἡ περιλαμβάνουσα τὰς πυκνοκατωκημένας συνοικίας Ἁγίου Διονυσίου, Ἁγίου Ἀλεξίου, Γούβας, Ζαβλάνη καὶ Α'. Νεκροταφείου, στερεῖται καὶ ἑνὸς ἔστω φαρμακείου. Τὸ πρᾶγμα, ὡς εἶναι εὐνόητον, ὄχι μόνον ἀποβαίνει εἰς σημαντικὴν ταλαιπωρίαν τῶν κατοίκων, οἵτινες ἀριθμοῦνται εἰς πολλὰς χιλιάδας, ἀλλὰ ἀκόμη εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἀνάγκης δημιουργεῖται καὶ κίνδυνος διὰ τὴν ζωὴν συμπολιτῶν. Δὲν γνωρίζομεν τί προβλέπει δι' ἀνάλογον περίπτωσιν ἡ Φαρμακευτικὴ νομοθεσία. Πάντως θέτομεν τὸ ζήτημα ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων καὶ πρὸ παντὸς τῶν συμπολιτῶν Φαρμακοποιῶν καὶ τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Πατρῶν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν κάποιας λύσεως ὑπὸ τὸ εὐρύτερον φιλόπολι πνεῦμα, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὸν φαρμακευτικὸν κλάδον τῶν Πατρῶν. Καὶ μία λύσις πιθανῶς θὰ ἦτο νὰ δημιουργηθοῦν εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις ὑποκαταστήματα «συστεγαζομένων φαρμακείων».

ΝΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ

Εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν βαίνει τὴν ἀνιοῦσαν ἡ Τουριστικὴ κίνησις τῶν Πατρῶν καὶ φιλοδοξοῦμεν νὰ καταστήσωμεν τὸν λιμένα μας διεθνῆ τουριστικὸν κόμβον, δὲν εἶναι παραδεκτὸν νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ κυκλοφοροῦν εἰς αὐτὸν τὰ ἱππήλατα τετράτροχα κάρρα τοῦ 1900. Τὸ θέαμα εἶναι ἄθλιον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Καὶ ἀπὸ τουριστικῆς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καθαριότητος, καθὼς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συντηρήσεως τοῦ ἀσφαλτικοῦ τάπητος, ὅστις καταστρέφεται ἀπὸ τὴν σιδηρᾶν στεφάνην τῶν τροχῶν τῶν κάρρων. Πολὺ ὀρθῶς, συνεπῶς, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ θέματος ἡ Ἐπιτροπὴ Τουρισμοῦ, κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασίν της. Θέλομεν δὲ νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται σήμερον ὑπουργὸς τῆς εὐρύτητος πνεύματος καὶ τῆς ἀξίας τοῦ κ. Βρανοπούλου, τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ κατανοήσῃ τὴν ἀνάγκην καὶ θὰ θελήσῃ νὰ ἄρῃ ὅλας τὰς ἀντιρρήσεις διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν κάρρων δι' εἰδικῶν ἁμαξωμάτων μὲ ἐλαστικοὺς τροχούς, συρομένων ὑπὸ μικρῶν εἰδικῶν τρακτέρ, ὡς συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας χώρας. Εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτὴν ἄλλωστε προσφέρονται νὰ προβοῦν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κάρρων μεταφορᾶς, χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως ἐπιβάρυνσιν τοῦ Κράτους. Καὶ αὐτὸ δὲν νομίζομεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ τοὺς τὸ ἀρνηθῇ τὸ Ὑπουργεῖον.

Η "ΚΑΖΑΡΜΑ„

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Κ.Ε.Τε.Σ ὅπως κατεδαφισθῇ τὸ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του ἀνῆκον ἐρειπωμένον κτίριον τῆς «Καζάρμας», παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Παντοκράτορος καὶ Μπουκαούρη, ὑπῆρξε πράγματι ἐπιτυχής, διότι ἀπήλλαξε ἡ Ἄνω Πόλις ἀπὸ ἕνα αἰσθητικὸν αἶσχος. Ἀτυχῶς ὅμως, ἡ κατεδάφισις δὲν ἐγένετο ὁλοσχερῶς καὶ παρέμεινεν — ἐδημιουργήθη ἕνας «κακοήθης ὄγκος», ὁ ὁποῖος, πέραν τοῦ ἀντιαισθητικοῦ, ἔχει καταστῇ κοπρὼν καὶ χῶρος συγκεντρώσεως ἀπορριμμάτων, πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ κίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν τῆς περιοχῆς. Νομίζομεν ὅτι τὸ Κ.Ε.Τε.Σ θὰ πρέπει νὰ διατάξῃ ἀμέσως τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς κατεδαφίσεως, δεδομένου ἄλλωστε ὅτι διαθέτει ἴδια μέσα, ὥστε νὰ μὴ ἀπαιτῆται δαπάνη.

Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ ΤΟΥ

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝ. ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΠΟΥ

Ο ΜΑΡΞ ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΗΣΕΝ ΟΜΩΝΥΜΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΝ

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΠΙΣΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΤΗΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14. Ἐργάται, χρησιμοποιοῦντες γερανούς, ἐκσκαφεῖς καὶ ρυμουλκούμενα ὀχήματα, ἀπησχολήθησαν χθὲς τὴν νύκτα, ὑπὸ συνεχῆ βροχήν, μὲ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Στάλιν ἐκ τῆς ὁμωνύμου λεωφόρου τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου, καθ' ὃν χρόνον πλῆθος ἀστυνομικῶν εἶχε κυκλώσει τὴν περιοχὴν καὶ ἀπεμάκρυνε τοὺς περιέργους. Ἐνῶ ὁ ἀνδριάς, ὕψους 8 μέτρων, κατεβιβάζετο καὶ κατεστρέφετο τὸ βάθρον, ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ἀφῄρουν τὰς πινακίδας τῆς λεωφόρου καὶ ἐτοποθέτουν νέας.

Ἡ μέχρι χθὲς λεωφόρος Στάλιν μετωνομάσθη κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς λεωφόρον Κὰρλ Μὰρξ καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς Λεωφόρον Φραγκφούρτης.

Ἐπίσης εἰς τὸ Ἀν. Βερολῖνον, ἐπιχείρησις ἠλεκτρικῶν συσκευῶν, ὀνομαζομένη «Ἰωσὴφ Στάλιν», θὰ μετονομασθῇ εἰς ἐθνικὸν ἐργοστάσιον ἠλεκτρικῶν εἰδῶν.

Κατὰ σχετικὰς πληροφορίας, ἡ Στάλινστατ τοῦ Φύστερμπεργκ καὶ ἡ τοῦ Ὀδέρου ἡνώθησαν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ φέρουν τὸ ὄνομα Ἀϊζενστατ, πόλις τῶν χαλυβουργείων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. Εἰς τὴν σοβιετικὴν δημοκρατίαν τῆς Γεωργίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατήγετο ὁ Στάλιν, δὲν διεξάγεται ἐκστρατεία ἀφαιρέσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ δικτάτορος ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς περιοχῆς.

Ἡ ἐφημερὶς «Αὐγὴ τῆς Ἀνατολῆς» κυριώτερον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς, ἀναφέρει ὅτι ἐγένοντο μεγάλαι παρελάσεις εἰς τὴν Στάλινρι κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπαναστάσεως.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 14. Τὴν Πέμπτην θὰ συνέλθῃ τὸ 2ον Πανελλήνιον Συνέδριον μηχανολόγων—ἠλεκτρολόγων, τὸ ὁποῖον ὀργανοῦται, ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ἦταν ἕνα ἐπινόημα ἀξιοσημείωτο ἡ πρόταση τῆς προσφορᾶς τοῦ κ. Γ. Μαλτέζου γιὰ τὴν προτομὴ τοῦ Γιάννη Παπαδιαμαντοπούλου (Ζὰν Μωρεάς). Ἦταν μιὰ ἠθικὴ ἰδέα γιὰ τὸ Ἐλεγεῖον, ποὺ ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς του ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ τοῦ εἶχε παραχωρήσῃ. Ἡ Πάτρα ἔχει πολλὰ τέκνα της ρίξει στὴ λήθη. Γιατὶ ἐκτὸς τοῦ Μωρεάς, ποὺ ἔκαμε δική του μιὰ ὁλόκληρη ἐποχή, εἶναι καὶ ὁ Δημ. Γούναρης καὶ ὁ Α. Μιχαλακόπουλος, ποὺ ἐκυριάρχησαν στὸ συναίσθημα τοῦ τόπου. Δὲν χρειάζεται μεγάλο πνεῦμα γιὰ νὰ δοθῇ αἰσθητικὰ μιὰ τάξη.

Ὁ κ. Μαλτέζος, ποὺ στὸ ἔργο τῆς τέχνης ἔχει ἀντικειμενοποιήσει τὴν προσωπικότητά του, προσεφέρθη νὰ παραχωρήσῃ δωρεὰν τὴν πνευματικὴ μορφὴ τοῦ Ζὰν Μωρεάς. Ὅπως ἔρχεται ἡ ὑπόθεσις, θἄπρεπε ἀσυζητητὶ νὰ βρῇ ἐδῶ τὸν προορισμό της. Μιὰ τέτοια προτομὴ θἄπρεπε νὰ ὑφίσταται στὴν Πάτρα γιὰ τὴν αἰτία της καὶ μὲ τὴν αἰτία της. Εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἔκφραση, ποὺ θἄπρεπε νὰ ζῇ κοντά μας. Μέσα στὸ σχῆμα τῆς τέχνης τοῦ κ. Μαλτέζου, ὁ ἐπισκέπτης θὰ ξεχώριζε στὴ μορφὴ κοντὰ καὶ τὸ ἄϋλο τῆς πνευματικῆς πόλεως. Τὸ γλυπτὸ δὲν θἄταν μόνον μνημεῖο, θἄταν καὶ βιβλίο μαζί, ποὺ θὰ ἐμπιστευότανε στὸν ξένο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ διανόημα τῆς προτομῆς καὶ τὸ συναίσθημα τοῦ τόπου.

Ἡ κοινὴ γνώμη, ποὺ διευθύνει τὸ πᾶν, δὲν θὰ συγχωροῦσε νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητη μιὰ τέτοια προσφορά. Καὶ θὰ εἶναι ἐλάχιστες ἡ ἀντιλήψεις, ποὺ θὰ ἑνώνονται ἐναντίον τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Οἱ περισσότεροι θὰ σκεφθοῦν ὅτι ἡ Πάτρα εἶναι ἔξω ἀπὸ κάθε αἰσθητικὸ προορισμό. Ἡ τέχνη εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ οὐσία, ποὺ ἐπεξεργάζεται τὰ ἰδανικὰ ἑνὸς τόπου. Δὲν πρέπει λοιπὸν τὴν προσφορὰ τοῦ κ. Μαλτέζου νὰ τὴν πάρουμε ὡς ἁπλὸ αὐθορμητισμό. Θὰ τὴν πάρουμε σὰν μιὰ κεκτημένη γνώση, ποὺ ἔρχεται ὠφελιμιστικὴ γιὰ τὸν τόπο, ποὺ μέσα στὸ χαρακτῆρα του παρουσιάζεται τόσο ἀνέκφραστος. Αἰσθητικὲς ἀξίες δὲν ὑπάρχουν στὴν Πάτρα, οὔτε ἀγάλματα, οὔτε μουσεῖα, οὔτε κτίρια ἀρχιτεκτονικά. Ὅ,τι εἶναι ἀπροσμέτρητες δυνάμεις σὲ μιὰ πόλη, ἐδῶ ἀπουσιάζουν. Ἡ συνείδηση τοῦ τόπου κοιμᾶται ἀκόμα πάνω σὲ ἔργα παληῶν ἐποχῶν.

Τίποτα τὸ ἀνακαινιστικό, καμμιὰ ἔννοια αἰσθητικῆς γνώσης. Μὰ θὰ μοῦ πῆτε: τάχα μὲ τὴν προτομὴ αὐτὴ θὰ ἄλλαζε ἡ ὄψη τοῦ τόπου; Φυσικὰ ὄχι. Μὰ θἄταν ὅμως ἕνας ἀντίλαλος ποὺ θὰ διατύπωνε σὲ μιὰ γωνιὰ τὴν πλαστικότητα, τὴν ἁρμονία καὶ τὴ μνήμονα σκέψη. Θὰ ἦταν ἀκόμα ἕνα σημεῖο ἐνθουσιασμοῦ καὶ μιὰ πνευματικὴ διέγερση γιὰ τὸν τόπο ποὺ παρατήθηκε στὸν ἑαυτό του.

Γιατὶ ἡ Πάτρα δὲν μπορεῖ νὰ μένῃ ἔτσι παγωμένη μὲ μόνη τὴν πολύχρωμη γεωμετρία τῶν σπιτιῶν. Ἔχει ἀνάγκη κι' ἀπὸ ἄλλες δυνάμεις, ποὺ θὰ ἱκανοποιοῦσαν καὶ τὸ καλλιτεχνικὸ μέρος. Τὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ λίγο πράσινο, δίνει μιὰ ἀτμόσφαιρα γεμάτη θέλγητρο καὶ ἰδεῶδες. Σὰν Πατρινὸς λοιπὸν ὁ Μαλτέζος κάνει τὴν προσφορά του πάνω στὶς γενικὲς ἰδέες τοῦ τόπου, ποὺ πιστεύει ὅτι τὸ ἀπεικόνισμα μιᾶς τέτοιας φυσιογνωμίας θἄπρεπε νὰ ζῇ στὴ γενέτειρά της πλήρης ψυχῆς. Σ' αὐτὸ τὸ μετάρσιο, ἔρχονται ὡς μόνο βάρος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τὰ ἔξοδα τοποθετήσεως.

ΕΥΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΚΒΙΑΣΗ ΛΥΣΙΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΜΕ ΤΑΣ ΑΤΟΜΙΚΑΣ ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

ΕΓΚΑΘΙΣΤΑ ΒΑΣΕΙΣ ΠΥΡΑΥΛΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 14. Μετὰ τὰς χθεσινὰς ταυτοσήμους διακοινώσεις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ τῆς Μ. Βρεταννίας πρὸς τὴν Ρωσίαν διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεως πρὸς τερματισμὸν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, ἐξ ἐγκύρων πηγῶν ἐδηλοῦτο ἐνταῦθα ὅτι, ἐὰν τὰ Σοβιὲτ ἀποφύγουν καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν τὰς συνομιλίας, θὰ ἀποκαλυφθῇ ὅτι μοναδικὸς σκοπὸς τῶν ἀτομικῶν των ἐκρήξεων εἶναι ἡ ἄσκησις πιέσεως διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τρομοκρατικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς Δύσεως. Ὡσαύτως, ἀπόρριψις τῶν χθεσινῶν προτάσεων θὰ καταδείξῃ τὸ κενὸν τοῦ σοβιετικοῦ ἐπιχειρήματος, ὅτι αἱ ἀτομικαὶ δοκιμαὶ ἀποτελοῦν προληπτικὸν μέτρον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Σοβ. Ἑνώσεως καὶ θὰ ὑπογραμμίσῃ ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ ΕΣΣΔ ἀποβλέπει εἰς ἔντονον προετοιμασίαν διὰ τὴν ἐξαπόλυσιν εἰς δεδομένην εὐκαιρίαν, αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Διὰ τῆς χθεσινῆς ἀγγλοαμερικανικῆς διακοινώσεως ζητεῖται ἀπὸ τὴν Ρωσίαν ἡ ἐπανάληψις τῶν τριμερῶν συνομιλιῶν, διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν πυρηνικῶν ἐκρήξεων, εἰς τὴν Γενεύην τὴν 27ην τρέχ.

Εἰς τὴν πρότασιν, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ ΟΗΕ τῆς 9ης τρέχ. τονίζεται : «Ἡ Σοβ. Ἕνωσις εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία, εἰς τὴν προσπάθειάν της νὰ τρομοκρατήσῃ τὸν κόσμον καὶ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν θέλησίν της, παρεβίασε τὴν ἀπὸ τριετίας ἰσχύουσαν ἐκεχειρίαν διὰ τὰς πυρηνικὰς δοκιμάς.

»Ἂν ἡ Σοβ. Ἕνωσις ἐπιθυμῇ εἰλικρινῶς νὰ κατευνάσῃ τὴν ἀνησυχίαν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κινδύνους ποὺ συνεπάγονται διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ κόσμου αἱ δοκιμαί, καὶ θέλει πράγματι νὰ θέσῃ τέρμα εἰς αὐτὰς δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο τώρα»,

ΒΟΝΝΗ, 14. Καθ' ἃ γράφει ἡ τεχνικὴ ἐπιθεώρησις τῆς Μπούντεσβερ «Σολντὰτ Οὒντ Τεχνίκ», ἡ ὁποία διερμηνεύει τὰς ἀπόψεις κύκλων τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ ὑπουργείου Ἀμύνης, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις προβαίνει εἰς τὴν κατασκευὴν 14 βάσεων πυραύλων εἰς τὴν Οὐγγαρίαν. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐπιθεώρησιν, ὅλαι αἱ βάσεις αὐταὶ εὑρίσκονται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βουδαπέστης.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Τοῦ φιλολόγου κ. ΒΑΣ. ΛΑΖΑΡΗ

3ον

Στέκει ἀδιαφιλονείκητη ἀλήθεια, πὼς τίποτα δὲν γεννιέται ἀπὸ τὸ τίποτα καὶ πὼς ὁ σπόρος θεωρεῖται ἀναγκαῖος γιὰ τὴ δημιουργία τῶν πραγμάτων. Ὁ σπόρος αὐτὸς εἶναι τὸ ἁπλὸ στοιχεῖο, τὸ Ἄτομο. Ἐπειδὴ ὅπως τὸ Ἄτομο δὲν μπορεῖ νὰ γεννηθῇ ἀπὸ ἄλλο πιὸ ἁπλὸ ἀπ' αὐτό, μιὰ καὶ τέτοιο δὲν ὑπάρχει, ἄραγε τὸ Ἄτομο, μιὰ καὶ ὁπωσδήποτε ὑπάρχει δὲν ἔχει γεννηθῇ ποτέ, δηλαδὴ δὲν ἔχει ἀρχὴ στὴν ὕπαρξή του.

Ἕνα σύνθετο πράγμα, ἐξ ἄλλου, βγαίνει ἀπὸ τὰ ἁπλὰ πράγματα, ποὺ τὸ συνθέτουν, κι' ὅταν κομματιάζεται, φτάνει στὰ ἁπλά του στοιχεῖα. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὰ ἁπλᾶ στοιχεῖα δὲν κομματιάζονται ἄλλο, σημαίνει, πὼς δὲν χάνονται. Σὲ συνέπεια τὰ Ἄτομα δὲν ἔχουν οὔτε ἀρχὴ οὔτε τέλος—δηλαδὴ εἶναι αἰώνια.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ Ἄτομα ὑπάρχει καὶ τὸ νεκρὸ καὶ παγωμένο Κενό. Ποῦ βρίσκεται αὐτό; Ἀγκαλιάζει τὰ Ἄτομα, ποὺ καταλαμβάνουν χῶρο δικό του. Ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ Κενό, ποῦ θὰ κατοικοῦσαν τὰ Ἄτομα; Ἢ πῶς θὰ κινοῦσαντε, μιὰ καὶ ἡ Κίνηση εἶναι ἕνα γεγονὸς τῆς ἀδιαφιλονείκητης ἐμπειρίας; Τὰ Ἄτομα ὅμως εἶναι αἰώνια, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῇ ἡ ὕπαρξή τους χωρὶς τὸ Κενό, ποὺ τοὺς δίνει δικό του χῶρο. Ἄραγε καὶ τὸ Κενὸ εἶναι αἰώνιο.

Ἀντίθετα ἀπὸ τὸν Δημόκριτο, ὁ Ἐπίκουρος ξεχώρισε τὰ ἄτομα ὄχι μόνο ἀπὸ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα, ἀλλὰ καὶ κι' ἀπὸ τὸ βάρος τους. Αὐτὸ τους τὸ βάρος τὰ κάνει νὰ πέφτουν μέσα στὸ κενὸ σὲ μιὰ εὐθύγραμμη κίνηση.

Ὁ Σαμιώτης ὅμως φιλόσοφος δὲν ἀρκεῖται μόνο στὴν εὐθύγραμμη κίνηση τῶν ἀτόμων. Προσθέτει καὶ τὴν αὐθόρμητη παρέκκλισή τους ἀπὸ τὴν κάθετη τροχιά τους, μιὰ «ἐλάχιστη κλίση», ὅπως ἀναφέρει ὁ Λουκρήτιος, μιὰ παρέκκλιση ἀπὸ ἐσωτερικὰ αἴτια καθωρισμένη. Αὐτὴ ἡ μικρότατη κλίση τῶν ἀτόμων στὴν πτώση τους ἔφερε τὴ σύγκρουση ἀνάμεσά τους καὶ τὴ δημιουργία τῶν ὑλικῶν κόσμων τοῦ διαστήματος.

***

Ἔπειτα ὅμως ἀπὸ τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου ἔρχεται ὁ θάνατος ποὺ τὸ φρικτό του φανέρωμα φοβίζει τοὺς ἀνθρώπους, κι' ὅταν ἀκόμα ἔχουν τὴν ἀντρειοσύνη τοῦ σουμμερικοῦ Γιλγαμές. Πῶς θὰ μπορέσει νὰ ξεπεράσει ὁ θνητὸς τὰ σύνορα αὐτοῦ τοῦ φόβου;

Γιὰ τὸν Σαμιώτη στοχαστὴ ὅλα τελειώνουν μὲ τὴ νεκραμάρα τῆς καρδιᾶς, μὲ τὸ σταμάτημα τῶν λογισμῶν, μὲ τὴν παγερὴ παρουσία τοῦ Χάρου. Ἡ ὕπαρξη τῆς ψυχῆς εἶναι βέβαια ἀληθινή, μὰ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἐπικούρου δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὴν πλατωνικὴ ψυχὴ καὶ μὲ τὴν ἀθανασία. Ἀποτελεῖ ἕνα σύνθετο ἀτόμων, ποὺ σκορπίζεται μὲ τὸν θάνατο καὶ χάνει τὴν ὀντότητά του.

Ἡ ψυχὴ ταλαιπωρεῖται, ὅταν τὸ σῶμα βασανίζεται, ὅπως καὶ τὸ σῶμα ὑποφέρει, ὅταν ἡ ψυχὴ ἀγκουσεύεται. Τὸ μεθύσι τὴν ταράζει φοβερά, ἡ ἐπιληψία τὴν κάνει νὰ φουρτουνιάζει. Στενοχωρούμαστε καὶ νοιώθουμε τὸ στομάχι βαρύ, ἀγωνιοῦμε καὶ μουσκεύουμε στὸν ἱδρῶτα. Φοβώμαστε καὶ τὸ αἷμα χάνεται ἀπὸ τὸ πρόσωπό μας, λαχταρᾶμε κι' ἡ καρδιά μας σκιρτᾷ.

Ἡ ψυχή μας δένεται σφιχτὰ μὲ τὸ σῶμα κι' ἀρρωσταίνει ὅπως κι' αὐτό. Ἡ μελαγχολία κι' ἡ τρέλλα εἶναι ἀρρώστειες τῆς ψυχῆς. Ἡ ἀρρώστεια ὅμως εἶναι τὸ φαινόμενο, ποὺ φέρνει τὸ σῶμα στὸν τάφο. Ἄραγε καὶ ἡ ἀρρώστεια τῆς ψυχῆς θὰ πρέπει νὰ τὴν ὁδηγῇ κι' ἐκείνη στὸ χαμό,

Ἡ ψυχὴ κατὰ τὸν Ἐπίκουρο οὔτε προϋπῆρχε, οὔτε θὰ ἐξακολουθήσει νὰ ζῇ μετὰ τὸ θάνατο τοῦ σώματος. Στὸ τρίτο βιβλίο τοῦ ἔργου του «Ντὲ ρέρουμ νάτουρα» ὁ Λουκρήτιος ἀφιερώνει ὁλόκληρες σελίδες προσπαθώντας ν' ἀποδείξει τὴν ὀρθότητα τῆς βασικῆς ἐπικούρειας ἀρχῆς γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ψυχή, ὅπως καὶ οἱ θεοί, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄτομα, μιὰ καὶ τίποτα τὸ ζωντανὸ δὲν ὑπάρχει πέρ' ἀπ' αὐτά. Τὰ λεπτὰ καὶ εὐκολοκίνητα ἄτομα τῆς ψυχῆς χωρίζονται δίχως δυσκολία ἀνάμεσό τους καὶ μὲ τὸ θάνατο τοῦ κορμιοῦ ἡ ψυχὴ διαλύεται, ὅπως ὅλα τὰ σύνθετα. Τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀποτελοῦν τὸν ψυχικὸ κόσμο—οἱ θύμησες κι' οἱ ἀσχολίες μας, οἱ λύπες κι' ἡ αὐτο συνείδησή μας—βουλιάζουνε μέ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα